

Toespraak kinderburgemeester Sarah van den Berg | Dodenherdenking, 4 mei 2026

Goedenavond, ik ben Sarah, de kinderburgemeester van Zoetermeer.

Ik ken de tweede wereldoorlog alleen uit verhalen, bijvoorbeeld van mijn opa. Hij heeft de tweede wereldoorlog wel meegemaakt. Hij was toen nog kleiner dan ik nu. Ik zou graag wat verhalen vertellen over hem. Op een dag kwam er in zijn stad een schip met kolen aan en hij moest van zijn moeder wat kolen gaan halen. Hij ging dus met zijn sleetje naar dat schip en laadde 3 kolen op zijn sleetje. Toen hij onderweg was naar huis vielen er 2 kolen vanaf. Toen kwam er een man aan en zei tegen hem: Hallo! Zal ik die kolen even op je sleetje leggen? En toen pakte hij de kolen en liep er gewoon mee weg. Het is opa altijd bijgebleven hoe hij toen als kind belazerd werd. Dit verhaal laat zien dat mensen in de oorlog gewoon van kinderen stalen.

Ik zou ook graag vertellen over dat mijn overgroot oma en opa onderduikers in huis hadden. Deze mensen die ondergedoken zaten heetten Beate en Louis. Het waren hele jonge lieve mensen. Uiteindelijk werden ze toch ontdekt, opgepakt en in een kamp vermoord. Vlak voor hun dood konden ze nog trouwen. Toen mijn moeder werd geboren heeft mijn opa haar vernoemd naar Beate, dus nu heet mijn moeder Beate.

Het zijn maar stukjes. Er zijn nog veel meer van deze verhalen, ook uit onze families.

Ik vind het belangrijk dat deze verhalen verteld worden en dat ze gehoord worden, ook door kinderen. Ik ben daardoor steeds beter gaan begrijpen hoe erg oorlog is. Nog elke dag lijden kinderen daaronder. Kinderen die onze toekomst zouden moeten zijn.

Ik sta hier als kinderburgemeester vooral om al die kinderen te gedenken, die zijn omgekomen en elke dag nog lijden onder oorlogen. Want als we ons dit niet steeds opnieuw herinneren, gebeurt alles opnieuw en gaat onze toekomst verloren!